

Investiční fond jako akciová společnost s proměnným základním kapitálem

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá postavením a zvláštnostmi investičního fondu v právní formě akciové společnosti s proměnným základním kapitálem (dále též jen „SICAV“). SICAV, jako zvláštní typ akciové společnosti vykazuje mnoho odlišností od klasické akciové společnosti, což klade na zákonodárce vysoké nároky při tvorbě navazující legislativy, zejména daňové, neboť je třeba v textech zákonů na odlišnosti SICAV myslet, aby nevznikaly mezery či rozpory v právní úpravě. Práce jednak v úvodní části popisuje hlavní odlišnosti SICAV a následně se snaží nalézt problematika ustanovení právního řádu týkající se SICAV. Následně se práce zaměřuje na nalezení řešení k těmto problematickým ustanovení, což činí zejména za pomoci metody analýzy a metod výkladu právních norem.

První část práce je zaměřena na vymezení SICAV jako investičního fondu. Je zde zmíněn rozdíl mezi fondy kolektivního investování a fondy kvalifikovaných investorů spolu s rozбором některých definičních znaků těchto základních druhů investičních fondů vztahujících se k SICAV. Zejména princip veřejnosti u fondů kolektivního investování je dle závěrů práce nutno posuzovat ve vztahu ke každému podfondu individuálně. Co se týče analýzy problematiky minimálního fondového kapitálu pro investiční fondy ve formě SICAV s ohledem na možnost vytvářet podfondy, dochází práce k závěru, že tato ustanovení je třeba vykládat ve vztahu ke každému podfondu zvlášť.

Druhá část je zaměřena na daň z příjmů právnických osob pro investiční fondy ve formě SICAV. V první kapitole je provedena hodnotící analýza aktuální úpravy zdanění základního investičního fondu účinné od 1. ledna 2019, která až na pár drobných nepřesností v textaci novelizovaného ustanovení dosáhla zákonodárcem zamýšleného cíle. Měla by však být vypuštěna podmínka neprovozování živnostenského oprávnění, která je zbytečně omezující. Co se týče ověření hypotézy, podle které lze využít SICAV a zejména její podfondy k vytvoření korporátní struktury za účelem daňové optimalizace, práce dochází k závěru, že sice lze SICAV využít k vytvoření struktury, která by dosáhla na nižší zdanění určené pro základní investiční fondy, avšak z hlediska celkové daňové zátěže se vytvoření takové struktury za současné právní úpravy pravděpodobně nevyplatí.

Třetí část práce je zaměřena postavení podfondů SICAV ve vztahu k dani z nemovitých věcí a dani z nabytí nemovitých věcí, neboť právě u těchto dvou daní zákonodárce existenci podfondů v právní úpravě nezohlednil. Práce dochází k závěru, že je třeba za poplatníka daně považovat podfond, nikoliv SICAV, která je de iure vlastníkem, resp. nabyvatelem, předmětných nemovitých věcí, přičemž zákonodárce by měl tuto skutečnost po vzoru podílových fondů upravit explicitně. V závěrečné části je analyzováno procesní postavení SICAV a podfondů, jakožto daňových subjektů, přičemž je z uvedené analýzy zřejmé, že rozsah daňověprávní subjektivity podfondů je nejasný a je sporné, pokud až sahá schopnost podfondu být daňovým subjektem.

Klíčová slova: Akciová společnost s proměnným základním kapitálem, SICAV, daň z příjmů investičního fondu s proměnným základním kapitálem, SICAV jako subjekt daně